บทคัดย่อ

T 157990

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาในการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครอง

ชื่อผู้เขียน : นายพงษ์ศักดิ์ อินทุโสมา

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช ประธานกรรมการ

2. อาจารย์ประพจน์ คล้ายสุบรรณ

การพิจารณาคดีปกครอง กฎหมายกำหนดให้สาลเป็นผู้ค้นหาข้อเท็จจริงเอง แต่ การที่สาลเป็นผู้ค้นหาข้อเท็จจริงเองนั้นอาจทำให้ได้ข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนและไม่ ครบถ้วน ความสำคัญจึงอยู่ที่กฎหมายวิธีพิจารณาที่นำมาใช้

คังนั้น จึงได้ทำการศึกษาจากวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 และระเบียบของ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ในเรื่องการคำเนินคลีและการแสวงหา ข้อเท็จจริงของศาลพบปัญหาในข้อกฎหมายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ดังนี้

องค์คณะตุลาการร่วมค้นหาข้อเท็จจริง มาตรา 56 วรรคสอง กฎหมายได้กำหนด ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนเพียงผู้เดียวเป็นผู้คำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและหลักฐาน หลักฐานที่ได้มาจึงอาจไม่ครบถ้วนและถูกต้อง อีกทั้งเป็นการกระทำ โดยลำพังไม่มีการ ตรวจสอบถ่วงดุลกันระหว่างตุลาการ จึงเสนอแนะให้แก้ไขกฎหมาย โดยให้มีองค์คณะ ในการร่วมกันค้นหาข้อเท็จจริงอย่างน้อยคดีละ 2 คน

การรับฟังข้อเท็จจริงหลักฐานและยุติการแสวงหาข้อเท็จจริง มาตรา 55 วรรคสาม ให้อำนาจศาลรับฟังพยานหลักฐานอื่นนอกจากหลักฐานของคู่กรณีได้ ซึ่งเป็นหลักฐานที่ ศาลได้มาเอง แต่ในวรรคสองของมาตรา 55 ให้คู่กรณีมีสิทธิตรวจดูหลักฐานที่แต่ละฝ่าย ยื่นไว้ ไม่พบข้อกำหนดให้ตรวจดูหลักฐานที่ศาลได้มาเองด้วย ดังนั้นจึงเสนอให้เพิ่มเติม กฎหมายให้ศาลต้องให้โอกาสคู่ความตรวจสอบหลักฐานที่ศาลได้มาเอง ถึงที่มาและ ความถูกต้องของหลักฐานนั้นด้วย

สำหรับการกำหนดข้อยุติในการแสวงหาข้อเท็จจริงนั้น คุลยพินิจของตุลาการใน องค์คณะอาจไม่เหมือนกัน จึงเห็นควรกำหนดโดยกฎหมายหรือระเบียบว่าจะให้ชี้ขาด โดยวิธีใด เช่น ให้ตุลาการหัวหน้าคณะชี้ขาดหรือชี้ขาดโดยเสียงข้างมาก เป็นต้น

ระยะเวลาในการค้นหาข้อเท็จจริง ระเบียบฯข้อ 43, 47 และ 49 กำหนดระยะเวลา ตอบโต้ทางเอกสารคำฟ้อง คำให้การไว้อย่างแน่นอนและแจ้งชัด แต่ระยะเวลาหลังจากนี้ ซึ่งเป็นขั้นตอนให้ตุลาการเจ้าของสำนวนไปค้นหาข้อเท็จจริงกลับมิได้กำหนดเวลาเร่งรัด อะไรเลย จึงเสนอแนะให้ออกระเบียบเร่งรัดคำเนินคดีในขั้นตอนนี้ด้วย เช่น คดีรูปแบบ เดียวกันควรใช้เวลาอย่างน้อยเท่าใด และกำหนดระเบียบให้ตุลาการหัวหน้าคณะต้อง เรียกตรวจสำนวนเป็นระยะ ๆ ไป

การประวิงคดี ระเบียบฯ ข้อ 83 หลังจากแสวงหาข้อเท็จจริงยุติแล้ว ให้จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีอย่างน้อยหนึ่งครั้ง และข้อ 84 วันนั่งพิจารณาคู่กรณีสามารถยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและนำหลักฐานมาสืบประกอบคำแถลงได้ด้วย เรื่องนี้คู่กรณีอาจถือเป็น โอกาสในการประวิงคดี โดยของใาพยานมาสืบประกอบคำแถลงจำนวนมาก ซึ่งศาลจะ ต้องเสียเวลาในการซักฉามไต่สวนพยานว่าสมควรให้นำสืบหรือไม่ คังนั้น เพื่อไม่ให้คดีล่าช้า จึงเสนอแนะให้ออกระเบียบว่า ผู้ที่ขอนำพยานใดเข้าสืบประกอบคำแถลงจะต้อง ระบุในคำแถลงมาด้วยว่ามีเหตุผลและความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องนำพยานนั้นเข้าสีบ

การขาดความรู้และประสบการณ์ของตุลาการและคู่ความในคดี มีผลกระทบ ต่อการให้ความเป็นธรรมและความล่าช้า จึงเสนอแนะให้หาทางเพิ่มพูนความรู้และ ประสบการณ์แก่บุคลากรและประชาชน

จากการศึกษากฎหมายและพบปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้จึงได้เสนอแนวทางแก้ไขไว้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

ABSTRACT

TE 157990

Thesis Title

: The Problems of Fact Finding in the Administrative

Court

Student's Name

: Mr. Pongsak Inthusoma

Degree Sought

: Master of Laws

Academic Year

: 2004

Advisory Committee:

1. Asst. Prof. Dr. Somchai Sirisomboonvej

Chairperson

2. Mr. Prapoj Klaisuban

In the administrative trial, the law provides the Courts to seek and inquire into facts. However the inquired facts may be displaced and incomplete, the applied law must be considered importantly.

The thesis will study and analyze on the Act on Establishment of Administrative Court and Administrative Court Procedure of 1990 together with Rule of the General Assembly of Judges of the Supreme Administrative court on Administrative Court Procedure B.E.2543(2003). The problems that may occur relating to the provisions and the rule are listed as following;

The inquiring procedure is done by the administrative judges' quorum. According to the section 56 under Paragraph Two of the provision, it entrusts the judge in charge of the case collecting the facts and relevant evidence by

him self that may retrieve incorrect and insufficient facts. Moreover the procedure, which is done by one judge, leads to the unbalance of the judges' power. Therefore the thesis suggests amending the provision of the inquiring procedure. It should be done by at least two judges of the administrative judge's quorum.

Hearing and the end date of inquiring the facts and evidence. According to the section 55 Paragraph three of the provision, it provides that the Administrative Court may hear facts and evidence other than adduced by the parties and the section 55 Paragraph two of the provision provides that a party has the right to examine evidence presented by each party, there is no written provision provided the parties to examine facts and evidence which heard by the Administrative Court. Therefore, the thesis suggests amending the provision to allow the parties be able to examine the source and the correction of the facts and evidence which heard by the Administrative Court.

For the ending date of inquiring into facts, each judges may considered differently. The thesis suggests appointing the methods of setting the ending date in the provision. For example, providing the right to the Senior Judge of a division of an administrative court or the majority vote of the administrative judges' quorum setting the end date of inquiring the facts and evidence.

Time frame for inquiring into the facts. According to clause 43 clause 47 and clause 49 of the rule, it clearly appoints the set-up of a time frame for presenting the application or the plaintiff's objection.

However, there is no set-up time for the procedure of collecting the facts by the judges. The thesis suggests issuing the rule to stimulate this state of procedure. For example setting up a time frame in collecting the facts for the same kind of administrative case and the Senior Judge of a division of an administrative court has to check up the case regularly.

Impeding the case. According to the clause and clause 84 of the rule, it provides the Court shall cause to take place at least one hearing after the end date of inquiring into the facts. And on the date of first hearing, the party can submit a written statement and adduce evidence for supplementing the statement submitted. The parties may take this opportunity to impede the case by adducing a lot of evidence which the Courts must take time to consider the evidence. Thus, the thesis suggests issuing the rule that the party who adduce evidence for supplementing the statement submitted, has to provide the appropriate need and reason in this procedure.

Lack of Knowledge and experience of both the judges and the parties. This may affect morality and cause the case delayed. The Thesis Suggests providing the knowledge and experience to the concerned persons and people.

From the study of the law, the Thesis indicates the problems and the recommendation that may benefits to the academic research.